

[Sundbo.]

tiske end det nuværende Venstre. I 1908 indførte Venstre den 2-aarige Opholdsbestemmelse og Betalingen af 7 Kvartalers Skat som Betingelse for Adgang til kommunal Valgret, og det gjorde de naturligvis med velberaad Hu, saaledes at det berører mange Tusind Mennesker her i Landet den kommunale Valgret. Det var jo den Gang saaledes, at det fortrinsvis var Arbejdere, der flyttede fra Land til By eller fra den ene By til den anden, og Opholdsbestemmelsen og Kravet om 7 Kvartalers Skattebetaling ramte derfor fortrinsvis Arbejderne. Det kunde naturligvis hænde, at en Præst eller en Herredsfoged ogsaa flyttede i Løbet af de 2 Aar, men det betød talmæssigt intet, hvorimod Arbejdere i Hundredvis, ja, i Tusindvis flyttede fra Landet til Købstæderne eller til København.

Saa i 1924 vendte man tilbage til Kalenderaaret i Stedet for det indeværende og foregaaende Skatteaar. Men nu er det ikke længere som i 1867 og 1868 det foregaaende Kalenderaar eller en Del af det, nu var det hele Aaret, for hvilket der skulde være betalt Skat, og i hvilket man skulde have opholdt sig i den paagældende Kommune.

Denne Gang rører man ikke ved Opholdsbestemmelsen, og jeg kan ogsaa nok se, hvorfor man ikke gør det. Nu er det ikke længere Arbejderne, der flytter. Det er ikke mere muligt for en almindelig Arbejder med Familie, navnlig ikke med stor Familie, at komme fra Landet ind til Byen. Han kan ikke faa Husly. Somme Steder kan han end ikke faa Indflyttelsestilladelse. Altsaa, Arbejderne flytter ikke. Derfor har den højtærede Indenrigsminister ikke længere Interesse i at røre ved Opholdsbestemmelsen. Den faar Lov til at blive staaende. Der er ikke noget i Vejen for, at man kan nøjes med at have boet i den paagældende Kommune i det Kalenderaar, der gaar forud for det Aar, i hvilket Valget holdes i den paagældende Kommune; men man skal betale 7 Kvartalers Skat.

Det ved den højtærede Indenrigsminister vil ramme Arbejderne meget haardere nu end i 1924. Fire Aars tung Arbejdsløshed har ramt dem siden den Tid og vil mærkes haardt i de Familier, der nu skal til at tilbagebetale den eftergivne Skat. Naturligvis kan Sygdom, Arbejdsløshed og trykkende Familieforhold ogsaa ramme andre end netop Arbejderne, og det er ikke utroligt, at adskillige Middelstandsfolk vil rammes af denne Lovbestemmelse, hvis den vedtages, saa det er ikke saa helt sikkert, at den højtærede Minister undgaar at faa sit eget Partis

Vælgere ramt i denne Omgang. Men det er klart, at de allerfleste, der rammes, vil være Arbejdere eller Folk tilhørende den saakaldte lavere Middelstand. Det er særlig dem, det vil gaa ud over. Det er da en i høj Grad klassepræget Lov, der her er Tale om, og det er fortrinsvis Underklassen, denne Lov vil ramme.

Imidlertid vil den højtærede Minister jo ikke afskære enhver Mulighed for at faa eftergivet Skat. Den højtærede Minister vil „rimeligt Omfang“, som han udtrykker sig, være med til at eftergive Skat, uden at Eftergivelsen skal medføre Tab af Valgret. Men hvad er „rimeligt Omfang“? Hvorfor er det et urimeligt Omfang, det, som den højtærede Minister ønskede vedtaget i 1924 i Henhold til hans eget Forslag? Kan det være blevet urimeligt nu i 1928? Den højtærede Minister maa jo ikke glemme, at for en fattig Mand kan 2 Kr. i Skat være mere end 10 000 Kr. for en Grosserer eller Godsejer. Det synes jeg, den højtærede Minister skulde tage mere Hensyn til her, end han har gjort.

Hverken den højtærede Minister eller nogen anden har paavist, at det, der blev vedtaget i 1924, var uheldigt, at der er opstaaet Ulemper deraf, at det er blevet rent galt, siden vi fik den Lovbestemmelse. Nej, tværtimod, der nævnes ikke et Ord derom. Den højtærede Minister er ellers meget omhyggelig med at belyse de Spørgsmaal, han drager frem, han fremlægger undertiden Statistik i lange Baner og ledsager sine Lovforslag med mange Oplysninger. Men om dette er der ikke et Suk, ikke et eneste Ord, saa der kan altsaa ikke være noget at fremlægge. Jeg gaar ud fra, at hvis der havde været nogen som helst Klage, var Ministeren fremkommet dermed her.

Jeg henleder Opmærksomheden paa, at man jo ikke løber til at faa Skat eftergivet. Det kan kun ske efter Indgivelse af et udfyldt Skema med nøjagtige Oplysninger om Grundene til Ansøgningen om Eftergivelse, og gyldige Grunde er Sygdom, Arbejdsløshed, trykkende Familieforhold eller lignende. Dette maa meget nøjagtigt oplyses, og Rigtigheden deraf undersøges af det paagældende Byraad eller Sogneraad eller her i København af Skatteraadet.

Der er altsaa ingen Grund til at tro, at man løber til at faa eftergivet Skat. Den ærede Ordfører for Regeringspartiet talte om, at det var noget, man rendte til. Nej, aldeles ikke, det foregaar under lovlige Former. Der staar udtrykkelig i Lo-